

74. MEKTUP

٧٤- ﴿ الْمَكْتُوبُ الرَّابِعُ وَالسَّبْعُونَ: إِلَى حَضْرَةِ الْمَخْدُومِ زَادَةَ الْخَوَاجَةِ مُحَمَّدٍ مَعْصُومٍ فِي شَرْحِ كَلَامِ صَاحِبِ الْفُصُوصِ فِي بَيَانِ تَجَلِّي الذَّاتِ وَتَحْقِيقِ الرَّأْيِ الْخَاصِّ بِحَضْرَةِ شَيْخِنَا وَلَمْ يَمَّ هَذَا الْمَكْتُوبُ إِتْفَاقًا ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى قَالَ الشَّيْخُ بْنُ الْعَرَبِيِّ قُدِّسَ سِرُّهُ وَالتَّجَلَّى مِنَ الذَّاتِ لَا يَكُونُ إِلَّا بِصُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ فَالْمُتَجَلَّى لَهُ مَا رَأَى سِوَى صُورَتِهِ فِي مِرْآةِ الْحَقِّ وَمَا رَأَى الْحَقُّ وَلَا يُمَكِّنُ أَنْ يَرَاهُ وَالْمُرَادُ مِنْ مِرْآةِ الذَّاتِ هُوَ الشَّأْنُ الذَّاتِيُّ الَّذِي ظِلُّهُ الْأَسْمُ الزَّائِدُ الَّذِي هُوَ مَبْدَأُ لَتَعَيْنِ الْمُتَجَلَّى لَهُ فَإِنْ لِكُلِّ اسْمٍ رَايِدٌ هُوَ مَبْدَأُ لَتَعَيْنٍ مِنْ تَعَيِّنَاتِ الْمَخْلُوقَاتِ أَصْلًا فِي مَرْتَبَةِ الذَّاتِ وَهُوَ الشَّأْنُ الَّذِي هُوَ مُجَرَّدٌ اُعْتِبَارٍ فِي الذَّاتِ كَمَا حَقَّقْتُ فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ وَلَيْسَ الْمُرَادُ مِنْهُ الذَّاتُ مُطْلَقًا فَإِنَّ الْمُطْلَقَ لَا يَكُونُ مِرْآةً لِلْمَقْتَدِ وَلَمَّا كَانَتِ الْمِرْآةُ مُقْتَدَةً مِثْلَ الصُّورَةِ الْكَائِنَةِ فِيهَا وَأَصْلًا لِأَصْلِ تِلْكَ الصُّورَةِ لَا جَرَمَ يَتَجَلَّى الْمِرْآةُ فِي نَظَرِ الْمُتَجَلَّى لَهُ بِصُورَتِهِ الْكَائِنَةِ فِيهَا مِنْ غَيْرِ زِيَادَةٍ وَلَا نَقْصَانٍ لِأَنَّ تَجَلَّى ذَلِكَ الشَّأْنِ وَظُهُورَهُ فِي هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الَّتِي وَقَعَ التَّجَلَّى فِيهَا لَا يَكُونُ إِلَّا بِهَذِهِ الصُّورَةِ الَّتِي كَانَ الْمُتَجَلَّى لَهُ عَلَيْهَا إِلَّا أَنْ ظُهُورَهُ بِهَذِهِ الصُّورَةِ لِفَتَائِهِ وَعَدَمُ تَعَلُّقِهِ بِالْعَالَمِ مَشْرُوطٌ بِتَوْشِطِ الْأَسْمِ الظَّلِيلِ الَّذِي هُوَ مَبْدَأُ لَتَعَيْنِ صُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ وَهَذِهِ الْمِرْآةُ الْمُقَدَّسَةُ مُبَايَنَةٌ لِسَائِرِ الْمَرَايَا فَإِنَّ ظُهُورَ الصُّورَةِ فِي تِلْكَ الْمَرَايَا كَأَنَّ فِي رَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهَا وَلَا تَظْهَرُ الْمَرَايَا بِاعْتِمَادِ الصُّورَةِ الْحَالَةِ فِيهَا لِمُبَايَنَةِ بَيْنَهُمَا بِخِلَافِ هَذِهِ الْمِرْآةِ الْمُقَدَّسَةِ فَإِنَّ الصُّورَةَ غَيْرُ حَالَةٍ فِيهَا وَلَا حَاصِلَةٌ فِي رَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهَا لِعَدَمِ الْحَالِيَّةِ وَالْمَحَلِّيَّةِ فِي تِلْكَ الْحَضْرَةِ وَلَوْ حِشًّا وَعَدَمِ التَّبَعِضِ وَالتَّجَرُّي فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ الْمُقَدَّسَةِ وَلَوْ وَهْمًا بَلْ تَظْهَرُ هَذِهِ الْمِرْآةُ الْمُقَدَّسَةُ بِكُلِّيَّتِهَا بِصُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ فَحِينَئِذٍ تَكُونُ هِيَ مِرْآةً وَصُورَةً فَالْمُتَجَلَّى لَهُ مَا رَأَى سِوَى صُورَتِهِ فِي مِرْآةِ الْحَقِّ الَّذِي هُوَ شَأْنُ الذَّاتِ الَّذِي ظَهَرَ بِصُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ وَمَا رَأَى الْحَقُّ الْمُطْلَقَ وَلَا الشَّأْنَ الْخَاصَّ عَلَى التَّهَجُّجِ التَّزْيِينِيِّ وَالتَّمَطِّ التَّقْدِيسِيِّ وَلَا يُمَكِّنُ أَنْ يَرَاهُ هَذَا مَبْنِيٌّ عَلَى رَأْيِ الشَّيْخِ فِي

تَفِي إِتْكَانِ الرُّؤْيَةِ التَّزْيِيهِتِ وَإِتْبَاتِ الرُّؤْيَةِ فِي الظُّهُورَاتِ التَّشْبِيهِتِ الْجَامِعَةِ اللَّطِيفَةِ
بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ وَالْمِثَالِ وَهُوَ كَمَا تَرَى مُخَالَفٌ لِمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ عُلَمَاءُ أَهْلِ السُّنَّةِ شَكَرَ اللَّهُ
تَعَالَى سَعْيَهُمْ مِنْ أَنَّ رُؤْيَيْهِ تَعَالَى فِي الدُّنْيَا جَائِزَةٌ غَيْرُ وَاقِعَةٍ وَفِي الْآخِرَةِ بِلَا كَيْفٍ وَاقِعَةٌ
لَا يَكُونُ بِتَمَثُّلٍ وَمِثَالٍ ﴿شُعْرُ﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ وَصَرَفْتَ مِنْ مِثَالٍ ﴿بِرَاهِ الْمُؤْمِنُونَ بِغَيْرِ كَيْفٍ﴾

لَآنَ رُؤْيَةِ التَّمَثُّلِ رُؤْيَةٌ كَيْفٌ وَأَيْضًا لَيْسَتْ رُؤْيَةٌ لَهُ تَعَالَى بَلْ رُؤْيَةٌ مَخْلُوقٍ أَوْ جَدَهُ وَأَظْهَرُهُ
بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ وَهُوَ تَعَالَى وَرَاءَ التَّمَثُّلِ وَالْمِثَالِ وَوَرَاءَ التَّوَهُّمِ وَالْخَيَالِ وَكُلُّ ذَلِكَ مَخْلُوقٌ
لَهُ تَعَالَى وَالْعَجَبُ مِنْ كُثْرَةِ الْعُرْيَاءِ أَنَّهُمْ تَسَلَّوْا بِالتَّشْبِيهِ عَنِ التَّزْيِيهِ وَبِالْحَادِثِ عَنِ
الْقَدِيمِ إِذْ اكْتَفَوْا بِالْمِثَالِ وَعَكَفُوا عَلَى التَّمَثَالِ وَظَنُّوا أَنَّ ذَلِكَ الْمَرَضَ حَدَّثَ لَهُمْ مِنْ
قَوْلِهِمْ بِالتَّوْحِيدِ وَالْإِتِّحَادِ وَاضْرَارِهِمْ عَلَى قُصُورِ حُكْمِهِمْ بِأَنَّ الْعَالَمَ هُوَ الْحَقُّ مُبْحَاثُهُ
فَلَا جَرَمَ تَكُونُ رُؤْيَةٌ آتَى فَرْدٍ مِنْ أَفْرَادِ الْعَالَمِ رُؤْيَةٌ لَهُ تَعَالَى عِنْدَهُمْ لِلْإِتِّحَادِ بَيْنَهُمَا وَمِنْ
هَهُنَا قَالَ بَعْضُهُمْ بِالشُّعْرِ الْفَارِسِيِّ ﴿شُعْرُ﴾

امروز چون جمال تو بوی برده ظاهر است ﴿در حیرتم که وعده فرد ابرای چیست﴾

إِلَّا أَنَّ الشَّيْخَ خَصَّ مِنْ بَيْنِ ذَلِكَ الْأَفْرَادِ فَرْدًا خَاصًّا جَامِعًا حَصَلَ بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ وَهُوَ لَا
يُجْدَى نَفْعًا وَكَأَنَّهُ قُدِّسَ سِرُّهُ بِوُفُورِ عِلْمِهِ بِالْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَأَقْوَالِ الْعُلَمَاءِ تَنَبَّهَ عَلَى
سَمَاعَةِ الْقَوْلِ بِإِطْلَاقِ الرُّؤْيَةِ وَالْحُكْمِ بِأَنَّ رُؤْيَيْهِمْ مُطْلَقًا رُؤْيٌ لَهُ مُبْحَاثُهُ وَمَعَ ذَلِكَ لِعَلَبَةِ
السُّكْرِ وَقُوَّةِ حَالِ التَّوْحِيدِ مَا تَخَلَّصَ عَنْ مَضِيحِ التَّشْبِيهِ مُطْلَقًا وَمَا تَفَرَّغَ لِتَحْصِيلِ
كَمَالَاتِ التَّزْيِيهِ مُفْرَدًا بَلْ رَعِمَ أَنَّ الْمُنْزَةَ الضَّرْفَ قَاصِرٌ وَنَاقِضٌ وَمُحَدِّدٌ لَهُ تَعَالَى
كَالْمُشَبِّهِ فَفَرَّ عَنِ التَّزْيِيهِ الضَّرْفِ وَجَرَمَ بِأَنَّ الْكَمَالَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ التَّشْبِيهِ وَالتَّزْيِيهِ
وَالْحُكْمِ بِأَنَّ أَحَدَهُمَا عَيْنُ الْآخَرِ لِيَرْتَفِعَ التَّحْدِيدُ وَالتَّقْيِيدُ مُطْلَقًا وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَنَّ
التَّشْبِيهِ مَعْدُومٌ فِي الْخَارِجِ عِنْدَهُ وَإِنَّمَا الْمَوْجُودُ هُوَ التَّزْيِيهِ الضَّرْفُ فَلَا يَكُونُ أَحَدُهُمَا
مُحَدِّدًا وَمُقَيَّدًا لِأَنَّهُ عَلَى قِيَاسِ الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ الْخَارِجِيَيْنِ فَإِنَّ الْعَدَمَ غَيْرُ مُحَدِّدٍ لِلْوُجُودِ

وَلَا الْعَكْسُ فَإِنَّ الْوُجُودَ عَلَى إِطْلَاقِهِ مَعَ الْعَدَمِ إِطْلَاقُهُ مَعَ الْوُجُودِ غَيْرُ مُقَيَّدٍ أَحَدُهُمَا بِالْآخَرِ وَلَوْ كَانَ الْعَدَمُ مُخَدَّدًا لِلْوُجُودِ لَكَانَ يَتَّبِعِي أَنْ يُحْكَمَ بِأَنَّ الْكَمَالَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ وَيَكُونُ أَحَدُهُمَا عَيْنَ الْآخَرِ وَهُوَ سَفْسَطَةٌ ظَاهِرَةٌ فَلَا يَكُونُ الْقَوْلُ بِالْتَّزْيِيهِ الضَّرْفِ تَحْدِيدًا لَهُ تَعَالَى وَلَا يَكُونُ الْجَمْعُ كَمَالًا بَلْ نَقْصًا وَالْحَقَاقُ لِلنَّاقِصِ بِالْكَامِلِ وَمَعْلُومٌ أَنَّ الْمُرَكَّبَ مِنَ النَّاقِصِ وَالْكَامِلِ نَاقِصٌ بَقِيَ الصُّورُ الْمُسَمَّاءُ بِالْأَعْيَانِ الثَّابِتَةِ عِنْدَهُ ثَابِتَةً فِي الْعِلْمِ وَهِيَ أَيْضًا لَا تَسْتَلِزُّ تَحْدِيدَ الْمَوْجُودِ الْخَارِجِي حَتَّى يُحْكَمَ بِالِاتِّحَادِ وَالْعَيْنِيَّةِ بَيْنَهُمَا وَبَيْنَهُ وَإِنَّمَا يُخَدِّدُ الْمَوْجُودُ الْخَارِجِي الْمَوْجُودَ الْخَارِجِي مِثْلُهُ وَأَمَّا الْمَوْجُودُ الْعِلْمِيُّ فَلَا يُخَدِّدُ الْمَوْجُودَ الْخَارِجِي وَلَا يُزَاجِمُهُ لِتَبَايُنِ الْمَرْتَبَتَيْنِ إِلَّا تَرَى أَنَّ تَصَوُّرَ شَرِيكَ الْبَارِي وَثُبُوتَهُ فِي الْعِلْمِ لِيُحْكَمَ عَلَيْهِ بِالْإِسْتِحَالَةِ لَا يُزَاجِمُ الْبَارِي تَعَالَى الْمَوْجُودَ فِي الْخَارِجِ وَلَا يُخَدِّدُهُ وَلَا يَقَيِّدُهُ أَصْلًا حَتَّى يُقْتَحَلَ فِي دَفْعِهِ تَمَحُّلًا غَيْرَ وَاقِعٍ بِأَنَّ أَحَدَهُمَا عَيْنُ الْآخَرِ هَذَا وَلْتَرْجِعْ إِلَى كَلَامِ الشَّيْخِ فِي التَّحْلِي الذَّاتِي وَمَا يَنَاسِبُهُ فَنَقُولُ ذَكَرَ الشَّيْخُ بَعْدَ ذِكْرِ هَذَا التَّحْلِي مَا حَاصِلُهُ أَنَّ هَذَا التَّحْلِي نِهَايَةُ التَّحْلِيَّاتِ وَغَايَةُ الْعُرُوجَاتِ وَمَا بَعْدَ هَذَا إِلَّا الْعَدَمُ الْمَحْضُ فَلَا تَطْمَعُ وَلَا تُتَعَبُ نَفْسُكَ بِتَحْصِيلِ الْعُرُوجِ فَوْقَهُ وَالْوُصُولِ وَرَاءَهُ فَلَا مَقَامَ أَعْلَى مِنْ هَذِهِ الدَّرَجَةِ فِي التَّحْلِي الذَّاتِي.

❦ TÜRKÇE ANLAMI ❦

- Oğlu Hâce Muhammed Ma'sûm'a yazılmıştır
- Fusûs sâhibinin, zâtî tecellî ile ilgili sözünün şerhi ve bu konudaki görüşü

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ve onun seçtiği kullara selam olsun. Şeyh İbn Arabî (k.s.) demiştir ki: "Zât'tan gelen tecellî, ancak tecellî olunanın (tecellî mahallinin) sûretiyle olur. Tecellî olunan, Hakk'ın aynasındaki sûretinden başka bir şey görmez. Hakk'ı göremez. O'nu görmesi mümkün değildir."

Zât'ın aynasından maksat, zâtî şe'ndir ki onun gölgesi, tecelli olunan için mebd-i taayyün olan zâit isimdir. Zira, mahlûkâtın taayyünlerinden bir taayyüne mebd olan her zâit isim için, zât mertebe-

sinde bir asıl vardır. Bu şe'n, daha önce de bir çok defa açıkladığımız üzere, zâttaki mücerret itibardır.

Buradaki zâttan maksat, mutlak zât değildir. Çünkü mutlak, mukayyede ayna olmaz. İçindeki sûret gibi, mukayyed olup o sûretin aslına bir asıl olduğu için ayna, tecelli olunanın nazarında içinde bulunan sûretle, eksilmeden ve artmadan tecellî eder. Çünkü o şe'nin tecellî etmesi ve tecellînin gerçekleştiği bu mertebede onun zuhûru, yalnızca, tecellî olunanın sûretiyle olur. Ancak, bu şe'nin fenâsı ve âleme taalluk etmemesi için, bu sûretle zuhûrunda, tecelli olunanın sûretinin mebd-i taayyünü olan gölgeli ismin tavassutu şart koşulmuştur.

Bu mukaddes ayna diğer aynalardan farklıdır. Çünkü sûretin o aynalarda zuhûru köşelerinden bir köşede olur. Aynalar, aralarındaki fark sebebiyle, kendilerine hulûl eden (içlerine giren) sûretlerin aynalarıyla zâhir olmazlar. Bu mukaddes ayna ise böyle değildir. Çünkü sûret ona hulûl etmemekte ve onun köşelerinden bir köşede zâhir olmamaktadır. Zîra bu kutsî makamda hissî de olsa hulûl eden – hulûl edilen ilişkisi yoktur.

Bu mukaddes mertebede vehmen de olsa bölünme ve parçalanma sözkonusu değildir. Bilakis bu mukaddes ayna bir bütün olarak, tecellî edilenin sûretiyle zâhir olur. Bu durumda o, hem sûret hem de ayna olur. Tecellî edilen ise Hak aynasında kendi sûretinden başka bir şey görmez. Bu da, tecellî edilenin sûretiyle zâhir olan zâtın şe'nidir. Mutlak Hakk'ı ve husûsî şe'ni tenzîhî ve takdîsî anlamda görmez. Görmesi de mümkün değildir.

Bu açıklama, Hak Sübhânehû'yu tenzîhî olarak görmenin mümkünlüğünü reddedip, yumuşak ve kuşatıcı olan teşbîhî zuhurlarda misal ve temsil yoluyla görmeyi kabul eden Şeyh'in görüşüne dayanmaktadır ki, görüldüğü üzere, bu açıklama, ehl-i sünnet âlimlerinin (*Rahimehumullâh*) "Mevlâ Teâlâ'nın dünyada görülmesi câiz olup vâki değildir. Âhirette görülmesi ise vâki olup keyfiyetsizdir; temsil ve misâle gelmez" şeklindeki ittifakına ters düşmektedir.

"Mü'minler O'nu görecek;

keyfiyetsiz, idrâksiz, ve misalden uzak."

Çünkü temsîlî görüş keyfiyete bağlı görüştür. Ayrıca bu, Hak Teâlâ'nın görmesi değildir. Bilakis O'nun temessül yoluyla meydana

getirdiği ve yarattığı mahlûkun görmesidir. Mevlâ Teâlâ misâlin ve temessülün ötesindedir. Vehmin ve hayâlin de ötesindedir. Bunların hepsi O'nun yaratıklarıdır. İlginçtir ki, bazı büyükler tenzîh yerine teşbihle, kadîm yerine hâdisle tesellî buldu. Çünkü onlar misâl ile yetinerek temsile takılıp kaldılar. Sanıyorum, bu hastalığın onlara bulaşmasının sebebi, tevhîdi ve ittihâdı kabûl etmeleri ve "Âlem, Hak Sübhânehû'dur" şeklindeki kusurlu hükümlerinde ısrar etmeleridir. Onlara göre, âlemin cüzlerinden birini görmek, Mevlâ Teâlâ'yı görmektir. Çünkü ikisi birbirine bitişmektedir. Buradan hareketle bazıları şu şiiri söylemiştir:

*Bu gün için cemâlin perdesiz zâhir iken,
Hayretteyim; yarın vaadi neden?*

Ancak Şeyh bu fertler arasında, temessül yoluyla, kuşatıcı bir husûsiyete sâhip olmuş olsa da faydasızdır. Sanki o (*Kuddise Sirruhu*), Kitâb'ı, Sünnet'i ve âlimlerin görüşlerini çok iyi bildiği için, Mevlâ Teâlâ'yı mutlak olarak görmekten sözetmeyi ve bunların gördüğüne Hak Sübhânehû'yu görmek olarak hükmedilmesinin çirkinliğine dikkat çekmektedir.

Bununla birlikte sekrin yoğunluğu ve tevhîd hâlinin güçlü olması sebebiyle mutlak olarak teşbihin dar sahasından kurtulup tenzîh kemâlâtına ulaşma cehdi gösteremedi. Bilakis o, sâfî tenzih ehlinin eksik ve noksan olduğunu ve teşbih erbâbı gibi Mevlâ Teâlâ'yı sınırladığını iddia etti. Mücerred tenzihten kaçarak, kemâlin teşbih ile tenzîh arasını cemetmek olduğuna kesin olarak kâni oldu. Mevlâ Teâlâ'yı sınırlamayı ve bağlamayı ortadan kaldırmak için teşbih ile tenzihin aynı olması gerektiği şeklinde bir hükme vardı.

Şurası açıktır ki, Şeyh'e göre, teşbih hâriçte yoktur. Hâriçte varolan mücerret tenzihtir. Dolayısıyla hâriçte olan varlık ve yokluğa kıyasla bunlardan biri diğerini sınırlamaz ve kayıtlamaz. Çünkü yokluk varlığı sınırlamadığı gibi varlık da yokluğu sınırlamaz. Mutlak olarak varlık yoklukla birlikte ve mutlak olarak yokluk varlıkla birlikte birbirini sınırlamaz. Yokluk varlığı sınırlasaydı, kemâlin, varlıkla yokluğun arasını cemetmek olup ikisinin de aynı şey olduğuna hükmetmek gerekirdi. Halbuki bu, açık bir safsatadır.

Mücerret tenzihi kabul etmek Mevlâ Teâlâ'yı sınırlamak değildir. Teşbihle tenzihi birleştirmek kemâl değildir. Bilakis noksanlık ve

noksanı kâmile katmaktır. Nakıs ve kâmilin birleşmesinden meydana gelen şeyin, nâkıs olduğu bilinir. Şeyh'e göre, a'yân-ı sâbite denilen sûretler, ilimde sâbittir. Aynı şekilde bunlar da (a'yân-ı sâbite) hâricî varlığın sınırlanmasını gerektirmez ki aralarında ittihâdın olduğuna hükmedilsin. Hâricî varlığı, ancak kendisi gibi bir hâricî varlık sınırlayabilir. İlmî varlık ise hâricî varlığı sınırlayamaz ve mertebeleri ayrı olduğu için onu engellemez.

Görülmez mi ki, muhal olduğuna hükmetmek gâyesiyle Mevlâ Teâlâ için bir ortak düşünmek ve bu ortağın ilimde sâbit olması, hâricîte var olan Hak Sübhânehû'ya engel olmamakta, O'nu sınırlamamakta ve bağımlı kılmamaktadır. Bu yüzden, gerçekleşmeyen bir durum sebebiyle, "Biri diğerinin aynıdır" türü zorlamalara başvurmak yersizdir.

Şeyh'in zâtî tecellî ve benzer konularla ilgili sözüne dönelim. Şeyh, bu tecellîyi zikrettikten sonra kısaca şöyle der: "Bu tecellî, tecellîlerin sonudur. Yüksekliklerin zirvesidir. Buradan sonrası yalnızca yokluktur. Umutlanma! Daha yukarıya çıkmak ve daha öteye geçmek için kendini yorma! Zîrâ zâtî tecellîde bundan daha yüce bir makam yoktur."¹⁷

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

74. < الْمَكْتُوبُ الرَّابِعُ وَالسَّبْعُونَ > Yetmiş dördüncü mektup (Kime gönderilmiştir?)
 Hâce مُحَمَّدٍ مَقْصُومٍ Hz. Mahdumzade إِلَى حَضْرَةِ الْمُتَخَدُّومِ زَادَةَ
 Muhammed Masum'a (Ne hakkındadır?) فَسُوسِ فِي شَرْحِ كَلَامِ صَاحِبِ الْفُصُوصِ Fusus
 sahibinin sözünün şerhi hakkındadır (Ne hakkındaki sözü?) زَاتِ فِي بَيَانِ تَجَلِّيِ الذَّاتِ Zat
 tecellisini beyanı hakkındaki sözü (Mektup daha ne hakkındadır?) وَتَحْقِيقِ الرَّأْيِ
 Ve Hz. Şeyhimize ait görüşün açıklaması hakkındadır
 وَكَمْ يَتِمُّ هَذَا الْمَكْتُوبُ اتِّفَاقًا Bu mektup kazara tamamlanamamıştır. >

¹⁷ İmâm-ı Rabbânî Hazretleri, Şeyh-i Ekber'in bu sözüyle ilgili değerlendirmeyi bir sonraki mektupta (75. Mektup) yapmaktadır.

فَكَانَ لِفَنَائِهِ Fena bulması Fakat şe'nin bu suretle zuhuru إِلَّا أَنَّ ظُهُورَهُ بِهَذِهِ الصُّورَةِ sebebiyledir بِالْعَالَمِ وَغَدَمٌ تَعْلُفُهُ Alemlle alakasının olmaması ise مَشْرُوطٌ Bağlıdır
الَّذِي هُوَ مَبْدَأُ لَتَعَيْنِ Gölgesel ismin araya girmesine بِعَوَظِ الْأَسْمِ الظَّلِيِّ (Neye?)
وَهَذِهِ الْمِرْآةُ Ki, o tecelli edilenin suretinin mebde-i taayyünüdür صُورَةِ الْمُتَحَلِّي لَهُ
فَإِنَّ لِسَائِرِ الْمَرَايَا (Neye?) İşte bu mukaddes ayna zıttır الْمُقَدَّسَةِ مُبَايَنَةً
كَائِنْ فِي زَاوِيَةٍ Çünkü suretin diğer aynalarda zuhuru لِتَظْهَرُ الْمَرَايَا Aynanın köşelerinden birinde olur مِنْ رَوَايَاهَا
Ve aynalar zuhur etmez (Ne ile?) بِأَعْيَانِ الصُّورَةِ Suretin aynıyla (Öyle suret ki,) أَيْنَايَا الْحَالَةِ فِيهَا Aynaya
يُخَالَفُ (Niçin zuhur etmez?) İKİSİ ARASINDA ZİTLİK OLDUĞUNDAN لِمُبَايَنَةٍ بَيْنَهُمَا
فَإِنَّ الصُّورَةَ غَيْرُ حَالَةٍ فِيهَا Bu mukaddes ayna böyle değildir هَذِهِ الْمِرْآةُ الْمُقَدَّسَةُ
Çünkü suret ona yansımaz مِنْ رَوَايَاهَا Ve (suret) onun وَلَا حَاصِلَةٌ فِي زَاوِيَةٍ مِنْ رَوَايَاهَا
köşelerinden birinde hasıl olmaz (Niçin?) لِعَدَمِ الْحَالِيَةِ وَالْمَحَالِيَةِ Yansıma ve
yansıma mahalli olmadığı için (Nerede?) فِي تِلْكَ الْحُضْرَةِ Bu makamda وَلَوْ حِشًّا
Hissi de olsa (Daha niçin suret bu aynada hasıl olmaz?) وَغَدَمِ التَّبَعِصِ وَالْفَجَرِ Bölünme
ve parçalanma da olmadığı için (Nerede?) فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ الْمُقَدَّسَةِ Bu mukaddes
mertebede وَلَوْ وَهْمًا Vehmi de olsa هَذِهِ الْمِرْآةُ الْمُقَدَّسَةُ Bilakis bu
mukaddes ayna zuhur eder (Nasıl?) بِكُلِّئِهَا Tamamıyla (Ne ile zuhur eder?) بِصُورَةٍ
تَاجِلِيَّهِ Tecelli edilenin suretiyle هِيَ فِي حَيْثُ تَكُونُ هِيَ (Ne olur?) فَالْمُتَحَلِّي لَهُ
Sonuç olarak tecelli لَهُ مَا رَأَى Hem ayna hem de suret رَأَى مِرْآةً وَصُورَةً
edilen kişi görmemiştir (Ne?) كِنْدِي سَوَى صُورَتِهِ Kendi suretinden başka bir şey (Nerede?)
الَّذِي Kİ, 'O HAK ZATIN ŞE'NİDİR فِي مِرْآةِ الْحَقِّ Hakkın aynasında وَمَا رَأَى
Ki, o şe'n de tecelli edilenin suretiyle zuhur etmiştir تَظْهَرُ بِصُورَةِ الْمُتَحَلِّي لَهُ
Ve hususi وَلَا النَّسَانَ الْخَاصَّ Tecelli edilen mutlak Hakk'ı görmemiştir الْحَقِّ الْمُطْلَقِ
şe'ni de görmemiştir (Nasıl?) عَلَى تَنْزِيهِ تَنْزِيهِ تَنْزِيهِ Tenzihî bir tarzda
Ve onu görmesi de mümkün değildir وَلَا يُمَكِّنُ أَنْ يَرَاهُ Ve takdisi bir şekilde

يَاَنَّ (Ne diye?) وَاضْرَارِهِمْ عَلَى قُصُورِ حُكْمِهِمْ Ve yanlış hükümde diretmelerinden
 أَهْلَ الْعَالَمِ هُوَ الْحَقُّ سُبْحَانَهُ Alem, Allah Teâlâ'dır diye تَكُونُ Dolayısıyla hiç
 رُؤْيَا أَيْ فَرْدٍ مِنْ أَفْرَادِ الْعَالَمِ (Ne?) Alemin cüzlerinden herhangi birini
 رُؤْيَا لَهُ تَعَالَى عِنْدَهُمْ (Ne olur?) Onlara göre Allah'ı görmek (Niçin?) لِلْإِتِّحَادِ
 وَمِنْ هَهُنَا قَالَ بَعْضُهُمْ ALEMLE Allah arasında ittihat olduğu için يَتَّهِمُهَا
 بَازِلَانِ دَدِيلَر (Nasıl?) بِالشَّعْرِ الْفَارِسِيِّ Farsça bir şiirle ﴿شِعْرٌ﴾ Şiir:

در امروز جون جمال تویی برده ظاهر است Bu gün için cemalin perdesiz zahir iken
 حیرتمکه وعدهء فرد ابرای چیست Hayretteyim; yarın vaadi neden?

فَاكَتْ شَيْخٌ خَصَّ مِنْ بَيْنِ ذَلِكَ الْأَفْرَادِ (Neyi?) Fakat şeyh bu fertler arasından ayrıldı
 حَصَلَ بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ Kuşatıcı ve özel bir ferdi ki, تَمَثُّلِ Temsil yoluyla
 فَكَتْ أَيْ لَا يُجْدِي نَفْعًا Sanki وَكَأَنَّهُ قَدِيسٌ سِرُّهُ Fakat o da bir fayda vermez
 شَيْخٌ (k.s.) لَي بَيِّنَةٍ (Neyi?) İly bildiği için
 عَلَى سَنَاعَةِ الْقَوْلِ (Neyin?) Farkına vardı فَكَّتَهُ Ve alimlerin görüşlerini
 سَوِّدَ بِلَا طَلَقِ الرُّؤْيَا (Neyi söylemenin?) Allah'ı mutlak olarak
 وَالحُكْمِ Ve hükmetmenin (çirkinliğinin farkına vardı) (Neye hükmetmenin?)
 رُؤْيَا لَهُ سُبْحَانَهُ Onların mutlak olarak görmelerinin رُؤْيَاهُمْ مُطْلَقًا
 وَفُورَةُ حَالِ الْفَرْجِ لِعَلْبَةِ السَّكْرِ Sekir galip geldiği BUNA RAĞMEN ذَلِكَ
 وَنَاقِصٌ وَتَافِئٌ مَا تَخَلَّصَ (Neden?) Ve tevhit hali kuvvetli olduğu için
 تَشْبِيهِ وَمَا تَفَرَّغَ مُطْلَقًا (Nasıl kurtulamadı?) Mutlak olarak
 لِحَصِيلِ كَمَالَاتِ التَّنْزِيهِ مُفْرَدًا (Neye?) Sadece tenzih kemalatını tahsil
 قَاصِرٌ وَنَاقِصٌ أَنْ الْمُنْزَةَ الصَّرْفَ Bilakis sandı ki, Sırf tenzih eden
 كَالْمُخْتَبَرِ Ve Allah'ı sınırlar (Nasıl?) Eksik ve noksandır تَشْبِيهِ
 فَفَرَّ عَنِ التَّنْزِيهِ الصَّرْفِ Bu sebeple sırf tenzihten kaçtı وَجَزَمَ Ve kesin karar
 يَأَنَّ الْكَمَالَ فِي الْجَمْعِ (Neye?) Kemalın birleştirmede olduğuna (Neyi?)

İlmi varlık وَأَمَّا الْمَوْجُودُ الْعِلْمِيُّ Kendisi gibi harici bir varlık الْمَوْجُودُ الْخَارِجِيُّ مثله
 ise وَلَا يُرَاجِمُهُ Ve ona rakip Harici varlığı sınırlayamaz فَلَا يُحَدِّدُ الْمَوْجُودُ الْخَارِجِيُّ
 olamaz أَلَا تَرَى Görmez İki mertbe birbirine zıt olduğu için لِبَتَائِنِ الْمَرْتَبَتَيْنِ (Niçin?)
 misin ki? Allah'ın ortağının düşünülmesi ve sabit تَصَوُّرُ شَرِيكَ الْبَارِي وَثُبُوتُهُ
 olması (Nerede?) لِيُحْكَمَ عَلَيْهِ بِالْإِنْسِحَالَةِ İlimde (Niçin düşünülmesi?) فِي الْعِلْمِ Onun
 muhal olduğuna hükmetmek için لَا يُرَاجِمُ (Bu düşünce) rakip olamaz (Kime?)
 وَلَا يُحَدِّدُهُ وَلَا Hariçte var olan yüce yaratıcıya الْمَوْجُودُ فِي الْخَارِجِ
 Bunu حَتَّى يَتَمَحَّلَ فِي دَفْعِهِ Ve onu asla sınırlayıp kayıtlayamaz ki, يَقْتِدُهُ أَضْلًا
 defetmekte zorlamaya başvurulsun (Ne şekilde?) تَمَحَّلًا غَيْرَ وَاقِعٍ Görülmemiş bir
 zorlama şekliyle (Bu zorlama nasıl yapılır?) بِأَنَّ أَحَدَهُمَا عَيْنُ الْآخَرِ Biri diğerinin aynıdır
 (diye) Durum budur كَلَامُ الشَّيْخِ هَذَا وَلَنَرْجِعَ إِلَى شَيْهِن سَوْزُنة دُونِلِم (Neredeki
 Ve فَتَقُولُ فِي التَّجَلِّيِ الذَّاتِي وَمَا يَتَّسِبُهُ (sözii?) Zati tecelli ve onunla alakalı konularda
 diyelim ki: شَيْهِن بُو ذَكْرُ الشَّيْخِ بَعْدَ ذِكْرِ هَذَا التَّجَلِّيِ Şeyh bu tecelliyi zikrettikten sonra
 zikretti (Neyi?) بُو هَذَا التَّجَلِّيِ نِهَآيَةُ التَّجَلِّيَّاتِ Özetle şunları; مَا حَاصِلُهُ
 Ve yüksekliklerin sonudur وَمَا بَعْدَ هَذَا إِلَّا وَغَايَةُ الْغُرُوجَاتِ tecellilerin sonudur
 Dolayısıyla فَلَا تَطْمَعُ Bundan sonra sadece halis yokluk vardır الْعَدَمُ الْمَحْضُ
 Daha بِتَحْصِيلِ الْغُرُوجِ فَوْقَهُ (Nasıl?) Ve kendini yorma وَلَا تُشْعَبُ نَفْسَكَ umutlanma
 Ve daha ötesine varmaya çalışarak وَالْوُصُولُ وَرَاءَهُ yukarıya çıkmaya çalışarak
 Bu مِنْ هَذِهِ الدَّرَجَةِ (Neden?) Çünkü daha yüksek bir makam yoktur فَلَا مَقَامَ أَعْلَى
 dereceden (Nerede?) فِي التَّجَلِّيِ الذَّاتِي Zati tecellide...